

Az írt papír alapú írottól készített elektronikus másolat



TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG SZAKSZERVEZETE

SZEKSZÁRD

Tanya u. 4.

52

Hiv.szám.: Mü. 132, 151, 153/2014/17.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Székesfehérvár

Zichy liget 10.

8000

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATOK	
postán, gyűjtődobozba, személyesen, faxon, e-mailen	
ERK.: 2018 JÚL. 20	83.
PELDANY: 2 példány	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM	
ÜTÖIRATOK: 5.M.331/2014/52	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1213 -0 / 2018
Érkezett:	2018 JÚL 27.
Példány:	2
Kezelőiroda:	
Melléklet:	2 x 12 + 8 db

I. fokú ügyszám : 5.M.331/2014.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

mint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete főtitkára, a szervezet Ptk. 3:29 szerinti törvényes képviselőjeként (M/1. szám alatt csatolva képviseleti jogosultság igazolása) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján

indítványozók, a panasz alapját képező peres eljárás felperesei (M/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) nevében és képviseletében eljárva az M/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd

útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán mindhárom ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétan

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 22. §-a, 23. § (1) bekezdése, 24. §-a és 1. számú melléklete, továbbá A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 342. § (1) bekezdés d) pontja **Alaptörvény ellenessége okán.**

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a – Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete által képviselt - felperesek által a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 5.M.331/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések és jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárássá. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 487/2017/4. számú ítéletének, továbbá a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.331/2014/40. sz. ítéletének, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.21.072/2016/7. számon meghozott ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (3) bekezdését, XX. cikk (1) bekezdését , XXI. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 487/2017/4. számú ítélete, továbbá a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.331/2014/40. sz. ítélete, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.21.072/2016/7. számon meghozott ítélete (melyeket beadványomhoz M/4. szám alatt csatolok) [REDACTED] – a peres eljárás felpereseinek – indítványozóknak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a Vhr. 22. §-ának, 23. § (1) bekezdésének és 1. sz. mellékletének, valamint a Hszt. 342. § (1) bekezdés d) pontjának **Alaptörvényellenessége**.

Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott rendelkezések meglátásom szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütköznek.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperesek által benyújtott kereset (keresetlevél M/ 5. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban lévő konkrét bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott 5.M.331/2014. lajstromszámú munkaügyi perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete 2018. május 22. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (M/6. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával , továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük (M/7. szám alatt csatoljuk az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünket és a felülvizsgálati kérelmünket) .

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

- (3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

XX. CIKK

- (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXI. CIKK

- (1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

XXVIII. CIKK

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálendő jogszabályi rendelkezések a következők:

A Vhr. 22. §-a kimondja, hogy „A Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység - a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl - életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valósítható meg. E beosztások körét a Hszt. és az 1. számú melléklet tartalmazza.”

Vhr. 23. § (1) „A Hszt. 85. §-ának (2) bekezdésében meghatározott csökkentett szolgálatteljesítési idő alkalmazása szempontjából az 1. számú melléklet szerinti szolgálati beosztások akkor tekintendők fokozottan veszélyesnek, ha a napi szolgálatteljesítési idő több mint 50%-át - az ionizáló sugárzásnak kitett szolgálati beosztásban legalább 3 órát - egészségkárosító kockázatok között kell eltölteni.”)

Vhr. 24. § „A Hszt. 92. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti pótszabadság az 1. számú melléklet 1-3. pontjaiban, 4. pontjának d) alpontjában és 6-8. pontjaiban meghatározott egészségkárosító kockázatok közötti munkával járó beosztást betöltőt akkor illeti meg, ha a napi szolgálatteljesítési idő több mint 50%-át - az ionizáló sugárzásnak kitett szolgálati beosztásban legalább 3 órát - az egészségkárosító kockázatok között tölti el.”

II.3. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Mind az I. fokú, mind a II. fokú, mind a Kúria ítélete sérti a diszkrimináció tilalmát.

Hangsúlyozni kívánjuk azon, a perben is hivatkozott indítványozói nyilatkozatot – az esélyegyenlőség fényében –, hogy bizonyos rendőrkapitányságokon szintén ez a helyzet, azaz a veszélyességi pótlékot az 50 %-os korlátot a Vhr. 1. sz. mellékletében szereplő anyagokkal kapcsolatban nem vizsgálják kimutatásokkal, hanem – tekintettel a munkaköri feladatok ellátására, valamint arra, hogy az egészségkárosító kockázat a használt porok biztonsági adatlapjai alapján, a köztudomású biológiai kóroki tényezők megléte, valamint a bűnügyi technikai tevékenységhez kapcsolódó pszichikai tényezők kapcsán is fennáll – folyósítják a pótlékot a bűnügyi technikusoknak és a szemlebizottság vezetőknél.

Ezen megkülönböztetés a rendőrségen belül , továbbá a munkaügyi perekben született eltérő ítéletek alapján is megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}.” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkre vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

II.4. Az Alaptörvény XVII. cikkének sérelme

Az egészséges , biztonságos munkafeltételekhez való joga is sérült indítványozónak az ítéletek tartalmából, továbbá a Vhr. 23. §-a kapcsán. Ugyanis tény az, hogy indítványozó vállalta a rendőri hivatás választásakor, a szolgálati jogviszony létesítésekor alapjogainak korlátozását, viszont ennek ellentételezéseként szükséges megjelennie az ennek fejében ígért anyagi kompenzációnak, melyet mint az előző pontban hivatkoztunk rá, más kapitányságokon meg is kapnak a jobb munkakörülmények ellenére, illetve több esetben a bíróságok is megítélték úgy értelmezve a kockázatnak kitettséget – valós helyzetet figyelembe vevő szakértői véleményekkel is alátámasztottan -, hogy a bűnügyi technikusok, mivel az egészségkárosító porok, anyagok a levegőben a felhasználás kapcsán fennmaradnak, a biológiai kóroki tényezők nemcsak adott pillanatban, hanem jellegüknél fogva a légtérben, a ruhán, a száradó bűnjeleken folyamatosan jelen vannak a technikusok munkahelyén/irodájában, így ebből kifolyólag megállapítható a teljes munkaidőben a kockázat fennállta.

II.4. Az Alaptörvény XX. cikkének sérelme

A testi lelki egészséghez való alkotmányos jogukat is sértették az ítéletekben foglaltak indítványozóknak. A bíróságok határozataik meghozatalakor egyáltalán nem tulajdonítottak annak jelentőséget, hogy indítványozókat teljes szolgálati idejük alatt – a munkakörülményeket is figyelembe véve – egészségkárosító hatások érik, melyek mind a vegyi, mind a biológiai, mind a pszichikai kóroki tényezők szintjén jelen vannak folyamatosan.

Indítványozók feladatai közé tartozott bűnügyi technikusként a bűnügyi helyszíneken történő nyomrögzítés, mely során a veszélyes anyagok, vegyszerek a bőrükkel, nyálkahártyájukkal

érintkezettek, továbbá végezték beosztásukhoz kapcsolódóan a halottszemléket, melyek során a biológiai és pszichikai veszélytényezők fokozottan fennálltak, mely tényeket a munkáltató kockázatértékelése is alátámaszt.

Indítványozók munkájuk során bűnjeleket tároltak, feladatkörükbe tartozott a nyilvántartásba vétel és az egyéb mintavétel, sőt a bűnjelek szárítása, csomagolása is egyéb tevékenységek mellett. A nyomok felkutatásához, utólagos vizsgálatához, valamint ujjnyom rögzítéséhez többféle egészségre - a Vhr-ben meghatározott - ártalmas anyagot használnak a technikusok, így indítványozók is, továbbá munkaköri feladataik ellátása során a helyszíni szemléken gondoskodniuk kell a tárgyi bizonyítékok felkutatásáról, azok további vizsgálat érdekében történő biztosításáról. Munkájuk során általánosan ellátandó feladat az ún. porozás, melynek során korompor, argentonát és egyéb speciális porok kerülnek felhasználásra, melyek egészségkárosító hatása jelentős a védőfelszerelések alkalmazása ellenére is, figyelembe véve azon tény, hogy a veszélyes anyagnak számító porok szállnak, így a ruha kontamináció kapcsán kialakulhat az egészségkárosodás, mely esetben kiemeltük, hogy ez a veszélyforrás felperesek/indítványozók teljes munkaideje alatt fennállt, mivel szolgálatteljesítésük során ugyanabban a ruhában dolgoztak végig.

A nyomkutatás körébe különböző testvázadékok és biológiai anyagmaradványok kutatása és rögzítése is beletartozott indítványozók feladatkörébe, így fennálltak a biológiai kóroki tényezők is, melyek a halottszemlék során is kiemelt egészségkárosító kockázatok voltak munkájuk körében.

Indítványozók által a rabosítás során végzett DNS-mintavétel, ujj-, illetve kézlenyomat-vétel esetében sem volt kizárható a fertőzés kockázata, hiszen amennyiben a mintavétel fertőző betegséget hordozó személytől történik, akkor a védőfelszerelésként biztosított gumikesztyű kizárólag a kontaktfertőzés útján terjedő megbetegedésekkel szemben nyújt védelmet, a légúti, cseppfertőzéssel terjedő megbetegedésekkel szemben azonban nem.

A bizonyítékok szárítására nem volt külön szárítóhelyiség, a bűnügyi technikai helyiségek nem a szabványoknak megfelelőek voltak, mely szintén az egészségkárosító kockázatok körében értékelendő. Mindezek sértették mind testi, mind lelki egészségét indítványozóknak.

A technikus munkakört a 21/2000.(VIII.23.) BM-IM-TNM együttes rendelet 5. számú függeléke a rendőrségnél olyan beosztásnak minősítette, amely beosztásba tartozó személyek a munkavégzésük során fokozott és tartós egészségi és pszichés terhelésnek vannak kitéve, azaz ez is alátámasztja a hivatkozott alapjog sérelmét, melyet teljesen figyelmen kívül hagytak a bíróságok határozataik meghozatalakor. Indítványozók dokumentumokkal alátámasztottan hivatkozták azt, hogy a bűnügyi technikusokat a munkavégzés során folyamatos egészségkárosodás éri, főleg a vizsgálatokhoz rendszeresített porok használata következtében, mivel nem rendelkeznek megfelelő védőeszközökkel és a munkahelyük kialakítása is az alperesi kockázatértékelésben részletezettek szerint szakszerűtlen, szabálytalan.

II.5. Az Alaptörvény XXI. cikkének sérelme

Indítványozók egészséges környezethez való joga is sérült mind az ítéletek, mind az alaptörvény ellenesként hivatkozott Vhr. szabályainak alkalmazása kapcsán. Megjegyezni

kívánjuk, hogy a veszélyes anyagok légkoncentrációjának mérése tekintetében mérés nem történt, így a munkahelyi levegőben megengedett határértékeknek való megfelelés a vonatkozó rendeleti szabályozás szerint nem bizonyított, mely mérés a munkáltató feladata lenne. A munkahelyek kémiai biztonságáról szóló 25/2000. (IX. 30.) EüM-SzCsM együttes rendelet 7. § (8) bekezdése szerint: „Amennyiben a munkavállaló határértékkel szabályozott veszélyes anyag hatásának lehet kitéve, a munkáltató köteles - az expozíció mértékétől, az anyag(ok) veszélyességétől és a technológia stabilitásától függő gyakorisággal - a veszélyes anyagok koncentrációját meghatározni és azt folyamatosan ellenőrizni”. Továbbá a rendelkezés (6) bekezdése kimondja azt is, hogy „A munkáltató köteles a határértékkel nem szabályozott veszélyes anyag esetében a tudományos, technikai színvonal szerint elvárható legkisebb szintre csökkenteni az expozíció mértékét, amely szinten a tudomány mindenkori állása szerint a veszélyes anyagnak nincs egészségkárosító hatása”. Ezt elmulasztotta alperes a perbeli időszakban, így pontos mérések nem álltak rendelkezésre, mely meglátásunk szerint az egészséges környezethez való jog szempontjából mérvadó lett volna.

Az egészségkárosító kockázatok fennállását bizonyította felperesek munkakörü leírása is.

A 35/2009. ORFK utasítást, melyet az Országos Rendőrfőkapitány a munkakörnyezeti kockázatok minőségi és mennyiségi értékelésének egységes végrehajtása érdekében adott ki rögzíti a kötelező kockázateértékelést, mely alperesi értékelés jelen eljárás szempontjából releváns tényeket tartalmaz meglátásunk szerint, melynek értékelése nem történt meg a perben, s annak figyelmen kívül hagyását a határozatok nem indokolták, holott ezekből is nyilvánvaló az egészséges környezethez való jog sérülése.

II.6. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozók tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá az ésszerű határidőn belül való elbíráláshoz való joga is sérült. Az ésszerű határidő egyáltalán nem érvényesült az eljárás során, mely az időpontokból, a per irataiból egyértelműen megállapítható, melyhez hozzájárult a perben szakértői véleményt adó elfogult Országos Tisztifőorvosi Hivatal Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Főosztálya okszerűtlen időhúzása, a határidők és bírósági felhívások semmibevétele, mellyel nem törődött az I. fokú bíróság, a kógens jogszabályi rendelkezések ellenére hagyta, hogy a szakértői szerv önkényesen, az időt húzva terjessze be szakvéleményét, mely ráadásul megalapozatlan és kiemelkedően aggályosnak is minősülő volt, valamint a bíróság felhívásának ellenére nem egészítette ki szakvéleményét a szakértői szerv, melyet a tisztességes eljárás követelményét szintén mellőzve fogadtak el az ügyben eljáró bíróságok.

A hosszas bizonyítási eljárás során elhangzott tanúvallomások, becsatolt egyéb iratok, felperesek személyes előadásait figyelmen kívül hagyva egyoldalúan értékelték az eljárt bíróságok a bizonyítékokat, azokból okszerűtlen következtetést vontak le, a beszerzett szakértői véleményen belüli ellentmondást nem oldotta fel az I. fokú bíróság, a II. fokú bíróság ezen ténnyel nem is foglalkozott annak ellenére, hogy a bíróságnak meg kell követelnie, hogy a szakértő ismertesse mindazokat az adatokat és a tényeket, amelyeknek jelentőségük volt a szakértői vélemény meghozatalánál, és amelyek szükségesek a szakértői vélemény helyességének ellenőrzéséhez [Pp. 182. § (3) bekezdése, BH2005. 147.], mint ezt a

BH2010.130. sz. határozat is megfogalmazta. Azaz ebből is jól látható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.

A szakértői véleményt adó szervezet elfogultságát külön kiemeljük a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében, hiszen a szakvéleményt adó szervezet ugyanúgy, mint alperes állami szerv, állami költségvetésből gazdálkodik, azaz – meglátásunk szerint – ebből kifolyólag a vélemény nem mentes az elfogultságtól sem. Mindezen észrevételeinkkel sem az I. fokú, sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria nem foglalkozott.

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Főosztálya a perben a 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet alapján került kirendelésre. Álláspontunk szerint a szakvéleményt készítő intézmény alkalmazottai nem bejegyzett igazságügyi szakértők, a szakvéleményt a 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet alapján adták, nem törődve azzal, hogy a rendelet az OTH-t „foglalkozási megbetegedés vizsgálata, foglalkozási eredet véleményezése” szakterületen jogosítja szakvélemény adására , azaz a megbetegedések vizsgálatára és a betegség eredetére nézve van kompetenciájuk, jelen perben pedig az egészségkárosító kockázat fennálltáról kellett volna nyilatkozniuk, szakvéleményt előterjeszteniük, azaz álláspontunk szerint megfelelő kompetenciával sem rendelkeztek, mivel vegyészeti, toxikológiai területen is állást kellett foglalniuk. Álláspontunk szerint ezen – a perben többször jelzett - tényt az I. fokú bíróság nem vette figyelembe, s minden kétség nélkül elfogadta ítélete alapjául , annak ellentmondásos állításait , sőt indokolását fenntartások nélkül használta az ítélete indokolásában, a II. fokú bíróság pedig – álláspontunk szerint – tévesen egyenlőség jelet tett a foglalkozási megbetegedés, eredet és a kockázat fennállásának vizsgálata közé, a Kúria pedig ezen ténnyel nem is foglalkozott. Azaz megfelelő kompetenciával nem rendelkező szakvélemény került felhasználásra az ítékezés alapjául, mely szintén sérti indítványozók tisztességes eljáráshoz való jogát.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2018. július 19.

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd

Dr. Magyar Anikó
ügyvéd

Mellékletek:

M / 1. – kivonat nyilvántartásba vételről

M / 2. - meghatalmazás

M / 3. –ügyvédi meghatalmazás

M / 4. – ítéletek

M / 5. – keresetlevél

M / 6. – postakönyv releváns részének másolata

M / 7. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem

M / 8. – adatkezelési nyilatkozat